

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2604899862
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2604899862.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľov: 1. S. D., nar. XX.XX.XXXX, 2. T. D., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C. H. XX, právne zastúpení v konaní spoločnosťou: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., Hurbanova 486/2, Senica, proti odporcom: 1. S. P., nar. XX.XX.XXXX, 2. K. P., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C. H. XX, v konaní zastúpení advokátom: Mgr. Milan Sadloň, V. Paulínyho - Tótha 30, P.O.BOX 121, Senica, o určenie hraníc a vydanie nehnuteľnosti, na odvolanie odporcov 1 a 2 proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 27. novembra 2012, č.k. 7C/29/2004-250, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovia 1 a 2 **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľom 1 a 2 náhradu trov odvolacieho konania vo výške 44,36 Eur, právnemu zástupcovi navrhovateľov, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa učil, že hranicu medzi parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v kat. úz. C. H. tvorí priamka medzi bodmi 50-60-61-62-63-51 podľa znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 09.02.2006 a doplnenia znaleckého posudku zo dňa 08.06.2010 vyznačená v prírode kolíkmi (bod 50 a 51) a farbou na stavbách (bod 60-61-62-63). Odporcom 1 a 2 uložil vypratáť časť parc. č. XXXX/X o celkovej výmere 206 m² vyznačenú v doplnení znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 08.06.2010 medzi bodmi 50-60-61-37-39-38-26-24-15-14-50, ako i odstrániť z parc. č. XXXX/X časť garáže vyznačenej bodmi 43-60-61-44-43 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh v časti o vypratanie parc. č. XXXX/X o celkovej výmere 206 m² vyznačenú v doplnení znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 08.06.2010 bodmi 61-62-63-39-37-61 a v časti odstránenia hospodárskej budovy vyznačenej bodmi 37-62-63-39-37 ako i hnojiska a WC zamietol. Vyslovil, že vytyčovací miery a čísla budov sú vyznačené na geometrickom nákrese Ing. Jána Gerčáka doplnenom dňa 08.06.2010, ktorý tvorí súčasť tohto rozsudku.

Odporcom uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov štátu v sume 385,86 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Senica, a tiež zaplatiť navrhovateľom náhradu trov konania v sume 1.777,12 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právnej zástupkyne navrhovateľov.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 123, § 126, § 135c ods. 1, 2 a 3, § 151n, § 588, § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 80 písm. c) O.s.p., § 31 vyhl. č. 144/1959 Ú.v. Ministerstva predsedz

Štátneho výboru pre výstavbu, ktorou sa vykonáva Zákon o stavebnom poriadku č. 87/1958 Zb. a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania doplneného v intenciách rozhodnutia predchádzajúceho zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh navrhovateľov po jeho upravení a v zmysle záverov znaleckého dokazovania, bol podaný v časti určenia hranice, vypratania dotknutej parcely č. XXXX/X v tej časti, ktorá je zastavaná pivnicou a garážou a v časti odstránenia časti garáže dôvodne. Vo zvyšku, t.j. v časti vypratania dotknutej parcely v tej časti, ktorá je zastavaná hospodárskou budovou, WC a hnojiskom ako aj v časti odstránenia častí týchto budov, sú návrh ako nedôvodný zamietol.

Uzavrel, že nebolo sporným, že navrhovatelia v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi okrem iného i parc. č. XXXX/X v k.ú. C. H. a odporcovia v 1. a 2. rade, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parcely XXXX/X a na nej stojaceho domu súp. č. XX vo výmere 680 m². Tieto závery vyplývajú a boli potvrdené aj rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/214/2005-95 zo dňa 01.10.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/56/2009-125 zo dňa 17.06.2009. Z doplnenia znaleckého posudku Ing. Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 08.06.2010 je zrejmé, že na dotknutej parcele XXXX/X sú sčasti postavené stavby, ktoré sú vo vlastníctve odporcov, konkrétne hospodárska budova, hnojisko, WC, garáž a pivnica.

Pokiaľ ide o hospodársku budovu, hnojisko a WC tieto stavby sú doplnkovými stavbami k domu so súp. č. XX, a teda odporcovia nadobudli k týmto vlastníctvo titulom dedenia po matke navrhovateľky v 2. rade a odporcu v 1. rade a titulom dedenia po otcovi odporcu v 1. rade. Dôkazom o tom, že vlastníctvo k týmto stavbám prešlo na odporcov titulom dedenia spoločne s domom č. XX vyplýva z rozdielnej a odstupnej zmluvy zo dňa 16.05.1957 ako i z darovacej zmluvy zo dňa 17.05.1957, kde sa jasne uvádza, že dom súp. č. XX (pôvodne súp. č. XXX) spoločne so všetkým domovým majetkom má výmeru 680 m², ktorá výmera bola aj predmetom jednotlivých dedičských konaní. Takže tvrdenie o tom, že tieto doplnkové stavby neboli prededené a teda vlastnícke právo k nim neprešlo na odporcov nie je správne, nakoľko, ak by to tak bolo, dom so súp. č. XX, ktorý bol predmetom dedenia musel by sa dediť v menšej výmere.

Čo sa týka garáže, súd mal preukázané, že táto bola postavená právnym predchodcom odporcu v 1. rade - jeho otcom S. P. st. v roku 1974, a to sčasti na parcele XXXX/X, ktorú vlastnil spoločne s jeho manželkou - matkou navrhovateľky v 2. rade a odporcu v 1. rade a sčasti na parcele XXXX/X, ktorú už v tom čase titulom darovania vlastnili navrhovatelia v podiele 1/2-ice a brat navrhovateľky v 2. rade S. S. rovnako v podiele 1/2-ice. Teda je zrejmé, že garáž bola postavená sčasti neoprávnené a je aj nepovolená. Súd mal síce preukázané, že vtedajší stavebný úrad povolil výstavbu garáže na základe Rozhodnutia o umiestnení a prípustnosti stavby zo dňa 30.09.1974 vydaného v zmysle zákona č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku a vyhlášky č. 144/1959 Ú.v. v znení účinnom ku dňu začatia výstavby, avšak na parcele č. XXXX/X za podmienok tam stanovených, pričom garáž, o ktorú v tomto konaní ide, je v skutočnosti postavená na parcele č. XXXX/X a č. XXXX/X. Navyiac zo zápisnice zo dňa 27.09.1974, ktorá predchádzala tomuto rozhodnutiu, súd zistil, že stavebník, v tom čase právny predchodca odporcu v 1. rade úmyselne uviedol tam prítomných do omylu, že je vlastníkom parcely č. XXXX/X. Odporcovia ani v doplnenom konaní a dokazovaní nepredložili dôkaz o tom, že stavba spornej garáže stojacej na parcele XXXX/X a XXXX/X bola povolená, skolaudovaná a že majú právo ju užívať. A tak odporca v 1. rade ako právny nástupca stavebníka, jeho otca, jeho smrťou vstúpil do jeho práv a povinností a stal sa namiesto neho stavebníkom a vlastníkom čiernej stavby. No a v neposlednom rade, pokiaľ ide o pivnicu, túto si odporcovia vedome a úmyselne postavili bez stavebného povolenia na pozemku navrhovateľov a teda z ich strany opäť ide o vlastníctvo čiernej stavby.

Súd predtým ako rozhodol o vypratání parcely č. XXXX/X a odstránení stavieb žiadaných navrhovateľmi, t.j. časti garáže, hospodárskej budovy, WC a hnojiska zaoberal sa ich oprávnenosťou, ktorú skúmal s odkazom na legislatívu platnú v čase ich vzniku.

Súd mal z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne a bez pochyb preukázané, že hospodárska budova, hnojisko a WC sú stavbami oprávnenými, nakoľko parcela č. XXXX/X a č. XXXX/X, na ktorých tieto stavby stoja, patrili v čase ich vzniku, ako to vyplýva z rozdielnej a odstupnej zmluvy, matke navrhovateľky v 2. rade a odporcu v 1. rade a boli vedené ako parcely č. XXXX a XXXX. Súd mal preukázané, že tieto stavby boli postavené ešte pred rokom 1945 (počas vojny) a v tomto čase sa v režime práv k nehnuteľnostiam uplatňovala zásada „superficies solo cedit“, vlastník pozemku je aj vlastník stavby. Táto rímskoprávna zásada opustila česko-slovenský právny poriadok až Občianskym zákonníkom z roku 1950. Výstavbu v čase vzniku týchto stavieb upravovalo nariadenie Sboru poverníkov

č. 128/1945 Sb.n SNR zo dňa 22.10.1945 o výstavbe obcí na Slovensku, ktoré pojem stavebné povolenie, či stavebník neobsahovalo, nakoľko v tom čase smeli stavby uskutočňovať alebo viesť len na to oprávnené národné alebo komunálne podniky alebo stavebné podniky, preto v tom smere nie je možné vysloviť či ide o stavby povolené eventuálne nepovolené, možno snáď len konštatovať, že ak by boli uskutočnené v rozpore s týmto nariadením, boli by na náklad vlastníka odstránené, k tomu však nedošlo. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť návrhu navrhovateľov v časti vypratania dotknutej parcely č. XXXX/X v tých častiach, na ktorých stoja tieto stavby a rovnako tak nie je možné tieto budovy odstrániť len preto, že vlastníctvo k nim na základe dedenia prešlo na odporcov bez toho, aby na nich súčasne prešlo aj vlastníctvo pozemkov, na ktorých tieto stoja. Ak by súd rozhodol o odstránení stavieb, ktoré boli zrealizované oprávnene, zasiahol by tým do právnej istoty účastníkov právnych vzťahov garantovanej zákonom a vytvoril by stav právnej neistoty.

Pokiaľ však ide o časť garáže, v tejto časti súd návrhu navrhovateľov vyhovel a uložil týmto rozhodnutím odporcom povinnosť vypratať dotknutú parcelu v tej časti, v ktorej je garážou zastavaná a rovnako tak uložil im povinnosť túto časť garáže odstrániť. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, keď časť garáže bola právnym predchodcom odporcu v 1. rade postavená úmyselne na pozemku v tom čase už vlastnícky patriacom navrhovateľke v 2. rade a jej bratovi. Právny predchodca odporcu v 1. rade evidentne nebol dobromyseľný pri stavbe garáže a hrubo porušil svoje povinnosti, keď vedome s cieľom obmedziť navrhovateľku v 2. rade a jej brata Jána Jankoviča plnohodnotne užívať ich majetok, postavil si na ich pozemku časť garáže. Súd rozhodnutie zbúrať časť garáže zdôvodnil i tým, že nejde o stavbu, ktorú by odporcovia užívali na bývanie a z hľadiska hospodárskeho významu stavby i z hľadiska objemu vynaložených nákladov je ekonomicky ešte únosné, aby došlo k takémuto radikálnemu riešeniu, t.j. k zničeniu vytvorenej materiálnej hodnoty, majúc za to, že iné riešenie medzi účastníkmi ohľadne garáže nie je možné a intervencia súdu je nevyhnutná, keďže vzťahy medzi nimi sú vážne a trvalo rozvrátené so stále sa prehľbujúcou vzájomnou nevráživosťou. Súd si osvojil a plne sa stotožňuje s odbornou mienkou znalca Ing. Gerčáka, keď vyslovil, že alternatíva vecného bremena by nebola účelná. Súd si nevie vôbec predstaviť možnosť, vzhľadom na nanajvýš konfliktné vzťahy medzi nevlastnými súrodencami a ich rodinami, že zriadením vecného bremena v prospech odporcov by odporcovia autom prechádzali cez upravený pozemok navrhovateľov ku garáži. Tým by sa pre navrhovateľov nič neriešilo a zároveň má súd za to, že takéto riešenie nechcú ani samotní odporcovia, pretože v opačnom prípade by si už podali návrh na zriadenie vecného bremena za náhradu.

Pokiaľ ide o pivnicu, ktorú si odporcovia rovnako neoprávnene a nedovolené postavili na dotknutej parcele č. XXXX/X, súd uložil odporcom povinnosť parcelu v tejto časti len vypratať, nakoľko sa však navrhovatelia nedomáhali aj jej odstránenia, súd odporcom neuložil povinnosť túto odstrániť, hoci výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že na to dôvody boli splnené. Uzavrel, že v zmysle súdnej judikatúry je daný naliehavý právny záujem aj na určovacej žalobe na určenie hranice medzi parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v k.ú. C. H. v zmysle ust. § 80 písm. c) O.s.p., a to podľa znaleckého posudku znalca Ing. Jána Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 09.02.2006 a jeho doplnenia zo dňa 08.06.2010, keďže hranica medzi susediacimi pozemkami je stále medzi účastníkmi nanajvýš sporná, preto bolo potrebné o danej veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie aj o tejto otázke odstráni aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi, ktorý je ohrozením právneho postavenia navrhovateľov a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť a ani zhojiť.

Rozhodnutie o trovách konania zdôvodnil s použitím § 142 ods. 3 a navrhovateľom neúspešným len v pomerne nepatrnej časti súd priznal právo na náhradu trov konania v sume 1.777,12 Eur. I keď navrhovatelia upravovali žalobný petit, urobili tak len z dôvodu presnej špecifikácie predmetu sporu, t.j. hranice medzi parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X a časti stavieb vybudovaných na cudzom pozemku, čím podstata samotnej ochrany vlastníckeho práva, ktorej sa navrhovatelia domáhali, dotknutá nebola. Vzhľadom na postoje odporcov, súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre postup pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 150 O.s.p. Trovy konania navrhovateľov predstavujú 500,- Sk zaplatený súdny poplatok za návrh na vydanie nehnuteľností, 100,- Sk nevrátený súdny poplatok sčasti za návrh na určenie hranice (400,- Sk bolo vrátených uznesením z 22.02.2005, č.k. 7C/29/04-35) spolu 19,92 Eur (600,- Sk), zložený a vyčerpaný preddavok na znalecké dokazovanie v sume 165,96 Eur (5.000,- Sk), súdny poplatok za rozšírený návrh o určenie hranice v sume 99,50 Eur a trovy právneho zastúpenia pri zastúpení dvoch účastníkov - 20% spolu v sume 1.491,74 Eur (v r. 2004 za 3 hlavné úkony po 36,12 Eur (prevzatie a príprava, žaloba, účasť na poj. 08.07.) + 3x paušál po 4,51 Eur + 19% DPH, v r. 2005 za 4 hlavné úkony po 30,64 Eur (zast. pri poj. 22.02., 31.03., 26.04., zast. pri obhliadke 02.05.) + 1 úkon po

7,66 Eur (účasť pri ohliadke znalca 20.12.) + 5x paušál po 4,98 Eur + 19% DPH, v r. 2006 za 1 úkon po 66,92 Eur (účasť pri ohliadke od 9,20 hod. do 11,30 hod. dňa 09.01.) + 1 úkon po 33,46 Eur (vyjadrenie k ZP) + 2x paušál po 5,44 Eur + 19% DPH, v r. 2009 za 1 úkon po 42,80 Eur (účasť na poj. 12.11.) + 1x paušál po 6,95 Eur + 19% DPH, v r. 2010 za 2 úkony po 27,74 Eur (účasť pri ohliadke 07.06. - 50%, vyjadrenie k ZP - 50%) + 2x paušál po 7,21 Eur + 19% DPH, v r. 2011 za 2 úkony po 28,50 Eur (zast. pri poj. 18.01., vyjad. k odvolaniu 02.03.2011) + 2x paušál po 7,41 Eur + 20% DPH, v roku 2012 za 2 úkony po 29,34 Eur (2 x záverečné vyjadrenie po 29,34 Eur) + 2x paušál po 7,63 Eur + 20% DPH), náhrada za stratu času dňa 20.12.2005 za 2 pol hodiny v sume 16,59 Eur, náhrada za stratu času dňa 09.01.2006 za 2 a pol hodiny v sume 18,12 Eur, náhrada za stratu času dňa 07.06.2010 za 2 a pol hodiny v sume 24,04 Eur, cestovné zo Senice do Šajdíkových Humeniec a späť dňa 07.06.2010 služobným motorovým vozidlom zn. Mercedes E220CDI, EČV: I., s obsahom valcov 2151, pri spotrebe 7,90L/100 km celkom 6,41 Eur. Zároveň súd uložil odporcom povinnosť nahradiť trovy štátu, ktoré mu vznikli tým, že znalecké dokazovanie si vyžiadalo náklady vyššie o sumu 385,86 Eur, ako boli zložené preddavky. Preto súd musel znalcovi hradiť preddavkovo z rozpočtových prostriedkov súdu.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia prostredníctvom ich právneho zástupcu, ako odvolacie dôvody uviedli, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.). Poukázal na závery súdu prvého stupňa, ktoré vyvodil z vykonaného dokazovania a vyvodil záver majúci odraz vo výroku rozsudku, že žaloba bola podaná dôvodne v časti určenia hranice vypratania parc. č. 9917/3, v tej časti, ktorá je zastavaná pivnicou a garážou a v časti odstránenia časti garáže. Vo zvyšku, tzn. v časti vypratania dotknutej parcely v tej časti, ktorá je zastavaná hospodárskou budovou, WC a hnojiskom ako aj v časti odstránenia týchto budov súd návrh ako bezdôvodný zamietol. So závermi súdu prvého stupňa sa nemôžu stotožniť, nakoľko súd vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne a niektoré dôkazy v odôvodnení opísal zjavne v rozpore s realitou, či dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súčasný stav priebehu hranice medzi parc. č. XXXX/X a XXXX/X je taký ako je zakreslený v katastrálnej mape. Doklad o priebehu tejto hranice je založený v pripojenom súdnom spise OS Senica, č.k. 5C/214/2005 na č.l. 74. Hranica, určená súdom vo výroku rozsudku je zhodná s vytyčovacím náčrtom č. 23/2003 vyhotoveným dňa 08.04.2003 A. N., ktorú všetci účastníci sporu v súvislosti s uvažovaním o ukončení sporu uzavretím kúpno-predajnej zmluvy na pojednávaní dňa 22.02.2005 uviedli, že ju považujú za správnu. K uzavretiu zmluvy však následne z osobných dôvodov na strane navrhovateľky nedošlo. E. P., matka navrhovateľky, darovala v roku 1957 pozemok parc. č. XXXX svojim deťom T. D. a jej manželovi a S. S., tzn. rozdielnou zmluvou z 15. mája 1957, každému v jednej polovici. Pre seba si ponechala rodinný dom č. XXX dnes s.č. XX spolu s hospodárskymi budovami okrem stodoly a celý pozemok parc. č. XXXX. Dňa 16. mája 1957 potom darovacou zmluvou previedla polovicu nehnuteľností, ktoré si ponechala pre seba na svojho manžela S. P. st. Závetom následne zanechala svoj podiel na nehnuteľnostiach odporcom, teda synovi S. P. a jeho manželke K. P.. Odporca 1 zdedil aj časť po svojom otcovi J. P. st. V roku 1980 došlo k rozdeleniu parc. č. XXXX na dve časti, o čom svedčí Oznámenie Správy katastra Senica č.j.: 205-K2-114/08 zo dňa 24.04.2008 založené na č.l. 72-74 v spise Okresného súdu Senica, č.k. 5C/214/2005. Nie je zrejmé, prečo vznikla parc. č. XXXX/X vo výmere väčšej ako parcela XXXX/X. Fakticky, ale bol pozemok parc. č. XXXX reálne rozdelený pôvodne dreveným a neskôr drôteným plotom už pred rokom 1970, pričom plot bol postavený takmer presne na súčasnej hranici oboch pozemkov. Nepísanou dohodou bol pozemok dnes zapísaný pod parc. č. XXXX/X od roku 1957 užívaný E. P. a jej manželom a to nerušene zo strany navrhovateľov alebo S. S.. V každom prípade až kúpnu zmluvou z 11.12.2002 navrhovateľa odkúpili od manželky nebohého S. S. podiel na pozemkoch parc. č. XXXX/X a XXXX/X a stali sa tak výlučnými vlastníkmi ich pozemkov. Pivnica bola postavená na pozemku parc. č. XXXX/X v čase života E. P. skôr ako garáž, teda pred rokom 1974. Garáž bola postavená v roku 1974 na základe úradného povolenia. Miestny národný výbor v Šajdíkových Humenciach vydal dňa 30.09.1974 Rozhodnutie o umiestnení a prípustnosti stavby - garáž č. XX/XXXX, kde je uvedené, že povoľuje stavbu garáže na pozemku parc. č. XXXX/X, kat. úz. C. H. o zastavanej ploche 21 m², pričom stanovil aj podmienky stavby. Toto Rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 11 ods. 2 zákona č. 87/1958 Zb. a teda išlo o stavbu povolenú. Navrhovateľa počas 30 rokov žiadnym spôsobom sa nedomáhali nápravy. Rovnako nenamietali ani proti využívaniu časti nimi vlastneného pozemku ako prístupovej komunikácie ku garáži. Znova teda konkludentne súhlasili s umiestnením garáže na časti svojho pozemku. Z uvedeného je zrejmé, že nemôže ísť o nepovolenú stavbu a aj namietaná neoprávnenosť stavby je práve konaním navrhovateľov spochybnená. Čo sa týka určenia hranice medzi pozemkami parc. č. XXXX/X a XXXX/X znalec Ing.

Gerčák vo svojom posudku dospel k záveru, že pôvodná hranica medzi parc. č. XXXX/X a XXXX/X je spojnica medzi bodmi 55 až 38 vyznačenými v geometrickom nákrese. Táto spojnica zodpovedá hranici medzi pozemkami parc. č. XXXX a parc. č. XXXX v roku 1957, kedy pôvodná vlastníčka, E. P., darovala pozemok parc. č. XXXX svojej dcére T. D. aj s manželom v 1/2 a svojmu synovi S. S. v 1/2. Sama si ponechala parc. č. XXXX, ktorá bola neskôr viackrát prečíslovaná až na súčasnú parc. č. XXXX/X. V priebehu konania boli vykonané jednania s navrhovateľmi o odkúpení pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 206 m², o čom svedčí korešpondencia medzi právnymi zástupcami. Po neúspešných rokovaniach nastal spor o priebeh hranice, pretože je zrejmé, že hranica prebieha medzi bodmi 55-38 vyznačenými v znaleckom posudku a toto nevyhovovalo navrhovateľom, ktorí spore vedú len preto, aby odporcov poškodili, pretože o skutočné užívanie pozemku nikdy nemali záujem, o čom svedčí aj ich takmer 50 ročné dobrovoľné neužívanie z ich strany. Poukázal na závery znaleckého posudku Ing. Gerčáka Čd. 2/2006, kedy znalec určil, že stavby hospodárska budova, hnojisko a záchod sú postavené celé na pozemku odporcov. Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu a to pri určení priebehu hranice medzi pozemkami parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X a takto na základe nesprávne určenej hranice dospel k záveru aj ohľadne časti hospodárskej budovy, časti hnojiska a WC, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve, resp. podielovom spoluvlastníctve odporcov, avšak sú postavené na pozemku navrhovateľov. To, že je garáž nepovolená z dôkazov nevyplývalo. To, že je garáž sčasti postavená na cudzom pozemku a teda ja sčasti neoprávnenou je pravda, ale z faktického správania navrhovateľov je možné sa domnievať, že s takto umiestnenou stavbou minimálne dodatočne súhlasili najmenej 30 rokov. Poukázal na ust. § 135c Občianskeho zákonníka, ktorú súd pri svojom rozhodnutí neaplikoval. Odstránenie stavby na náklady vlastníka by malo byť krajným riešením. Je nepochybné, že hodnota stavby je vo väčšine prípadov vyššia ako hodnota samotného pozemku, na ktorom stojí. Ak ide zároveň aj o nepovolenú stavbu alebo ak boli inak hrubo zanedbané povinnosti vlastníkom stavby a také odstránenie je zároveň účelné, je možné návrhu vlastníka pozemku vyhovieť. Takéto predpoklady však neboli pred súdom preukázané. Návrh na odstránenie časti garáže ako i ďalších doplnkových stavieb k ich domu je len vyústením ich starších sporov v iných záležitostiach, čo postrehol aj súd, keď zbúranie časti garáže odôvodnil tým, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne a trvalo rozvrátené so stále sa prehĺbujúcou vzájomnou nevráživosťou. Súd sa mal vysporiadať aj s možnosťou využitia moderačného práva súdu a to zriadením vecného bremena za náhradu v časti pozemku, na ktorom je postavená garáž a prístupová cesta k nej, resp. prikázať túto časť pozemku do ich vlastníctva rovnako za náhradu. O prikázanie do vlastníctva neoprávnených stavieb navrhovateľa nežiadali. Dokonca nežiadali, aby súd o neoprávnenej stavbe - pivnici akokoľvek rozhodol. Táto teda zostáva v ich vlastníctve naďalej. Z rozsudku prvostupňového súdu však nevyplýva akým spôsobom si predstavuje vypratanie pozemku parc. č. XXXX/X, kde stojí pivnica. Poukázal na to, že súd jednoduchým zamietnutím žaloby neodstránil spor a nerozhodol ani v intenciách predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Trnave. Riadil sa len ničím nepodloženým názorom znalca o nevhodnosti riešenia sporu týmto spôsobom. Súd svojím rozhodnutím otvoril ďalšiu cestu k ich šikanovaniu zo strany navrhovateľov. Úvaha súdu o tom, že nemajú záujem na zriadení vecného bremena alebo inom riešení sporu, lebo inak by už dávno podali návrh na takéto riešenie je nesprávna v tom, že vlastník neoprávnenej stavby nie je aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu, čo vyplýva zo znenia § 135c Občianskeho zákonníka. Navrhol preto, aby odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku tento v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovatelia odvolanie nepodali. K doručenému odvolaniu odporcov podali písomné vyjadrenie a navrhli, aby napadnutý rozsudok odvolací súd ako vecne správny potvrdil a im priznal trovy odvolacieho konania. Poukázali na to, že prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil všetky dôkazy a rozhodol aj vecne správne. Rozhodoval len v zmysle podaného návrhu, pričom bolo jednoznačne preukázané, že oni sú vlastníkmi nehnuteľnosti v kat. úz. C. H. LV č. XXX, parc. č. XXXX/X dom č. XX zastavaná plochou o výmere 783 m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 206 m² v celosti. Pozemky parc. č. XXXX/X a XXXX/X boli pôvodne zapísané v PK vložke č. 1476, kat. úz. C. H. ako parc. č. XXXX záhrada o výmere 9 árov 89 m². Pod B1 bola zapísaná ako vlastníčka E. P., rod. T. v celosti. Rozdielna a odstúpená zmluva zo dňa 16.05.1957, ktorú odporcovia predložili súdu podaním zo dňa 30.10.2012 bola dohodou medzi E. P., matkou navrhovateľky a S. S. a navrhovateľkou v 2. rade. V zmysle tejto zmluvy pozemky z uličnej strany mali pripadnúť po 17 m manželom P., tzn. matke navrhovateľky a jej manželovi a 17 m S. S. a 17 m T. D.. Táto zmluva však nebola zavkladovaná. Na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.05.1957 bolo vložené vlastnícke právo pod B2 a) na S. S. v 1/2, pod B2 b) na S. D. v 1/4 a pod B2 c) na T. D. v 1/4. Súčet výmery parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X je totožný s výmerou pôvodnej parc. č. XXXX zapísanej v PK vo vložke č.

1476, parc. č. XXXX/X vznikla rozdelením parc. č. XXXX na základe obnovenia pozemnoknižného stavu k D 1791/80. Oznámením Správy katastra Senica zo dňa 24.04.2008, ktoré bolo zaslané OS Senica do konania pod sp. zn. 5C/214/2005 boli tieto skutočnosti preukázané. Ďalej polovicu nehnuteľnosti odkúpil od C. S., rod. F., dedičky po nebohom S. S. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2002, vlozenej dňa 03.01.2003 pod č. V 2601/02.

E. P. darovacou zmluvou zo dňa 17.05.1957 darovala podiel 1/2-ice nehnuteľnosti zapísaných v PK vložka č. 582, kat. úz. C. H., parc. č. XXXX dom č. XXX o výmere 680 m² svojmu manželovi S. P. V čl. 6 tejto zmluvy sa E. P. spolu s manželom zaviazali solidárne prepustiť z dvora č. XXXX obce C. H. deťom darujúcej z prvého manželstva, tzn. S. S. a T. D. s manželom ku parc. č. XXXX obce C. H. takú plochu, aby šírka oboch parciel, ktorú budú vytvorené z parc. č. XXXX sa rovnala 17 m. Odporcovia predložili zápisnicu zo dňa 27.09.1976, v ktorej predseda komisie konštatuje a zisťuje, že novostavba hospodárskej budovy, prístavby, prestavby, garáže, pevného oplotenia bude na vlastnom pozemku v kat. úz. C. H. parc. č. XXXX/X. Zápisnicu podpísal nielen stavebník, teda odporca, ale aj T. D., z čoho jednoznačne vyplýva, že odporca mal stavať na vlastnom pozemku a že išlo o stavbu garáže. Odporca však uviedol stavebnú komisiu i navrhovateľku do omylu, že je vlastníkom parc. č. XXXX/X, čo nebol. Odporcovia vedeli, že spornú časť parcely, ktorú užívajú nevlastnia, čo potvrdili i vo svojich výpovediach. Tvrdili, že užívajú parcelu S. S., ktorú chceli odkúpiť. Túto parcelu však S. S. nikdy nevlastnil v celosti (parc. č. XXXX/X). Odporcovia zo začiatku súhlasili s určením hranice, avšak následne zmenili názor, keďže hranica medzi nimi bola sporná, súd správne rozhodol a určil hranicu medzi pozemkami parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X pre kat. úz. C. H..

Čo sa týka odstránenia neoprávnených a čiernych stavieb, súd správne rozhodol o odstránení garáže, hoci odporcovia predložili rozhodnutie o umiestnení a pripustení stavby - garáže pod č. 18/1974 zo dňa 30.09.1974, pri miestnom šetrení však uviedli komisiu i navrhovateľku do omylu, že stavali na vlastnom pozemku. Garáž je postavená sčasti na pozemku navrhovateľov. Na posúdenie určenia hranice bolo potrebné odporčné posúdenie a preto súd správne vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka, ktorý jednoznačne vo svojich záveroch v znaleckom posudku č. 2/2006 zo dňa 09.02.2006 a jeho doplnenia zo dňa 08.06.2010 konštatoval, že časť garáže, hospodárskej budovy, hnojisko a WC je postavená na pozemku navrhovateľov a že alternatíva vecného bremena by nebola účelná. Súd správne rozhodol nielen o hranici medzi pozemkami účastníkov, ale správne usporiadal pomery a vzťahy medzi účastníkmi, ktoré sa týkali neoprávnených a nedovolených stavieb. Nebolo by účelné zriaďovať vecné bremeno a iným spôsobom riešiť neoprávnenú stavbu - garáž, keďže vzťahy medzi účastníkmi sú tak vážne narušené. Navyše žaloba nebola podaná o určenie vecného bremena, ale o určenie hranice. Garáž nemá podstatnú a významnú hodnotu a pre užívanie nehnuteľnosti nie je potrebná, preto súd správne rozhodol o odstránení garáže a len takéto riešenie môže byť konečným riešením na urovanie ich vzťahov. Súd sa vysporiadal so všetkými námietkami odporcov, svoj rozsudok riadne zdôvodnil. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, považujú rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, preto navrhujú, aby ho odvolací súd potvrdil a zároveň si uplatnili trovy odvolacieho konania pre vyjadrenie sa k odvolaniu 29,34 Eur + paušál 7,63 Eur, t.j. spolu 36,97 Eur + 20% DPH, t.j. spolu 44,36 Eur.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu odporcov nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo veci i v závislom výroku o trovách konania vecne správne.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľmi tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatnených nárokov, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, pričom preskúmané rozhodnutie i náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo veci samej odôvodnil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne, podrobné a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku.

Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľmi.

Predmetom konania je návrh navrhovateľov „o určenie hranice susediacich pozemkov a vydanie nehnuteľnosti“, ktorým sa domáhali, aby súd určil hranice medzi nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX a LV č. XXX v k.ú. C. H., a to medzi parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X a aby zaviazal odporcov vydať navrhovateľom parc. č. XXXX/X vo výmere 206 m².

Uznesením č.k. 7C/29/2004-151 zo dňa 30.11.2010 súd pripustil v zmysle podania právnej zástupkyne navrhovateľov zo dňa 12.07.2010 zmenu žalobného petitu tak, že hranicu medzi parcelou č. XXXX/X a parcelou č. XXXX/X v k.ú. C. H. tvorí priamka medzi bodmi 50-60-61-62-63-51 podľa znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 09.02.2006 a doplnenia znaleckého posudku zo dňa 08.06.2010 vyznačená v prírode kolíkmi (bod 50 a 51) a farbou na stavbách (bod 60-61-62-63), pričom odporcovia sú povinní vydať navrhovateľom časť parcely č. XXXX/X vo výmere 206 m² vyznačenú v doplnení znaleckého posudku Ing. Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 08.06.2010 medzi bodmi 50-60-61-62-63-51-26-24-15-14, ako i odstránenie z parcely č. XXXX/X časti stavieb, a to časť garáže vyznačenej bodmi 43-60-61-44, časť hospodárskej budovy vyznačenej bodmi 39-63-51-38, ako i hnojiska a WC, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovatelia návrh odôvodnili tým, že sú vlastníkami nehnuteľností parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, ktoré nadobudli na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.05.1957 a kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2002, pričom podľa znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka zo dňa 09.02.2006 a jeho doplnenia zo dňa 08.06.2010, odporcovia majú, na základe hranice určenej znaleckým posudkom, na uvedených pozemkoch postavené viaceré drobné stavby, z čoho vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti užívajú bez právneho dôvodu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovatelia sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX v k.ú. C. H., a to parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, ktoré nadobudli na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.05.1957 v podiele 1/2 a následne kúpnu zmluvou zo dňa 11.12.2002 nadobudli uvedené nehnuteľnosti v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na pozemku parc. č. XXXX/X sa nachádzajú viaceré stavby - hospodárska budova, pivnica, garáž, WC a hnojisko, ktoré sa sčasti nachádzajú na uvedenom pozemku a sčasti na pozemku parc. č. XXXX/X, ktorej podielovými spoluvlastníkmi sú odporcovia. Navrhovatelia sa domáhajú vypratania pozemku parc. č. XXXX/X, nakoľko sú jej vlastníkami a majú záujem nehnuteľnosť užívať. Preto navrhli vydanie predmetnej nehnuteľnosti odporcami a určenie hranice medzi susediacimi pozemkami, keďže táto je medzi nimi sporná. Účastníci sa v minulosti snažili viackrát predmetné nehnuteľnosti majetkovo vyporiadať mimosúdnou cestou, vzhľadom na mnohé požiadavky každej zo strán doteraz k uspokojivému vyriešeniu situácie neprišlo, nakoľko časť nehnuteľností postavených na pozemku parc. č. XXXX/X sa nachádza aj na pozemku parc. č. XXXX/X, pričom užívacie právo k týmto nehnuteľnostiam odporcovia odvodzujú od svojich právnych predchodcov.

Predmetné konanie bolo prerušené, nakoľko odporcovia podali žalobu a domáhali určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha - garáž vo výmere 11 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha - hnojisko vo výmere 2 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha - pivnica vo výmere 8 m² a parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha - hospodárska budova vo výmere 4 m², všetky sa nachádzajúce v obci a v kat. úz. C. H., odčlenené od pozemku parc. č. XXXX/X evidovaného na LV č. XXX geometrickým plánom č. 240-241-072-2005 vyhotoveným Geodéziou Bratislava, a.s., P 241 Senica. Predmetný návrh bol rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 01.10.2008, č.k. 5C/214/2005-95 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 17. júna 2009, č.k. 24Co/56/2009-125 právoplatne zamietnutý. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplynulo, že navrhovatelia už v tomto konaní tvrdili, že titulom, na základe ktorých mali sporné parcely nadobudnúť bolo dedenie a darovanie. V priebehu konania však nenavrhli, ani nepredložili žiaden dôkaz preukazujúci, že by sporné nehnuteľnosti zdedili, resp. že by im boli darované. V predmetných dedičských konaniach po nebohých rodičoch navrhovateľa sporné parcely, ku ktorých určenia vlastníckeho práva sa navrhovatelia domáhali, neboli predmetom dedičstva, a ničím nebola preukázaná ani existencia darovacej zmluvy k nim. Predmetom dedenia dokonca neboli ani stavby stojace na dotknutých parcelách. Navrhovatelia teda v konaní nepreukázali existenciu žiadneho právneho titulu, na základe ktorého by v nich mohlo vzniknúť presvedčenie, že sú vlastníkami sporných

parciel. Ak by na ich strane malo ísť o omyl v rozsahu hraníc im patriacej parcely č. XXXX/X tak, že by sa domnievali, že jej hranice ležia až na hranici medzi parcelami č. XXXX/X a č. XXXX/X, museli by sa domnievať, že im patrí parcela č. XXXX/X, na ktorej ležia čiastočné parcely, ktorých určenia vlastníctva vydržaním sa domáhali v celosti. Takéto presvedčenie však zrejme nenadobudli, keďže sa domáhali určenia svojho vlastníctva vydržaním len k častiam tejto parc. č. XXXX/X v rozsahu ako na nich stoja vedľajšie stavby.

Ak dôjde k porušeniu vlastníckeho práva, vlastník má právo domáhať sa na súde ochrany svojho vlastníckeho práva, pričom z okruhu určujúcich návrhov na ochranu vlastníckeho práva nemožno vylúčiť ani návrh na určenie hranice medzi spornými pozemkami, lebo v takomto prípade ide o vzájomné vymedzenie predmetu dvoch vlastníckych práv a „určenie hranice“ treba považovať za spôsob, ktorým účastník konania vyjadril, že mu ide o určenie, ktorá časť zo spornej plochy patrí tomu - ktorému vlastníkovi susediacich pozemkov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 1 Rkc 2/2009)

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o určení priebehu hranice, že hranicu medzi parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v kat. úz. C. H. tvorí priamka medzi bodmi 50-60-61-62-63-51 podľa znaleckého posudku Ing. Jána Gerčáka Čd. 2/2006 zo dňa 09.02.2006 a doplnenia znaleckého posudku zo dňa 08.06.2010 vyznačená v prírode kolíkmi (bod 50 a 51) a farbou na stavbách (bod 60-61-62-63). Neobstojí námietka odvolateľov, že táto hranica mala byť určená na základe účastníkmi zvažovanej dohody, ku ktorej však nedošlo. Túto hranicu určil súdom ustanovený znalec v súdu podanom posudku, ktorého záver súd prvého stupňa považujú za správny prevzal a rozhodol podľa neho.

Odvolatelia namietajú, že sa súd dostatočne nevysporiadal s ich argumentáciou ohľadne ďalších častí návrhu pričom v odôvodnení rozsudku absentuje časť dostatočné a presvedčivé zdôvodnenie a súd sa dostatočne nevyrovnal s ich námietkami.

V zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na spravodlivé súdne konanie, zahrňujúce právo na spravodlivé, verejné prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým, nestranným a zákonným súdom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena, ani to, aby bol účastník úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa cit. čl. 6 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazu, resp. toho, aby súdy preberali, alebo sa riadili výkladom právnych predpisov, ktoré predkladá účastník konania.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Judikatúra EĽSP nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Len ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa naň špecifická odpoveď.

Aj v ostatných častiach návrhu odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Keďže prvostupňový súd napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd s týmto odôvodnením sa plne stotožňuje a nepovažuje za potrebné ich na tomto mieste opakovať. Aj v odvolaní uvedenými dôvodmi sa súd prvého stupňa už v napadnutom rozsudku dostatočne vysporiadal.

Rozhodnutie v časti o náhrade trov konania výslovne odvolacími dôvodmi napadnuté nebolo.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny, včítane rozhodnutia o trovách konania potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

V odvolacom konaní plne úspešným navrhovateľom vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešným odporcom, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia. Právny zástupca v odvolacom konaní za navrhovateľov podal písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcov, za ktoré príslúcha odmena, ktorú súd priznal navrhovateľom podľa vyčíslenia ich právneho zástupcu (odmena za úkon 29,34 Eur + paušál 7,63 Eur a 20% DPH) 44,36 Eur, tzn. v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.